

רע"פ 8790/14 - בני רובין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8790/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

בני רובין

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 5.11.2014, בעפ"א 59439-09-14, שניתן על-ידי כב' השופט הבכיר צ' גורפינקל

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר צ' גורפינקל), בעפ"א 59434-09-14, מיום 5.11.2014, בגדרו נדחה ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בבית ים (כב' השופט ג' האס) (להלן: בית המשפט לעניינים מקומיים), בת"פ 314/14 מיום 13.7.2014.

רקע והליכים קודמים

2. למבקש נרשמה הודעת תשלום קנס (דו"ח) בגין חניה בסמוך למדרכה הצבועה באדום לבן. בעקבות בקשתו של המבקש להישפט, הוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט לעניינים מקומיים בבית ים, במסגרתו יוחסה למבקש

עבירה, לפי סעיף 5ב לחוק העזר לבת ים (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"ד-1994. לפי עובדות כתב האישום, ביום 17.9.2013, בשעה 09:46, החנה המבקש את רכבו בחנייה אסורה על-ידי תמרור, ברח' העצמאות 1 בבת ים.

3. ביום 13.7.2014, התקיימה ישיבת הוכחות, ובסיומה הרשיע בית המשפט לעניינים מקומיים את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בהכרעת הדין נקבע, כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי התמרור אינו חוקי, בהתאם לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בו ביום, גזר בית המשפט לעניינים מקומיים את דינו של המבקש, והשית עליו את הקנס המקורי, בסך 250 ₪.

4. המבקש ערער על הכרעת הדין של בית המשפט לעניינים מקומיים לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. בפסק דינו מיום 5.11.2014, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, בהעדר התייבבותו של המבקש לדיון בערעור, ולאחר שאף לגופו של עניין, לא מצא טעות משפטית בהכרעת הדין שמחייבת התערבות של ערכאת הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפני טען המבקש, כי הוא הגיע לדיון בערעור, בשעה 09:50 במקום בשעה 09:00, מפאת גשמים ועומס בכבישים עקב תאונת דרכים. לפיכך, סבור המבקש, כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שנתן פסק דין מבלי להמתין להגעתו, ומבלי לאפשר לו להשמיע את טענותיו. מה גם שלטענת המבקש, אחיו נכח מטעמו בשעה 09:00, וביקש מבית המשפט להמתין מספר דקות להתייבבותו של המבקש. נוסף על כך, נטען, כי קיימת טעות יסודית בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, שכן התצהיר של מהנדס העיר, עליו מושתת פסק הדין מתייחס לחניה על שפת המדרכה המקבילה ולא על שפת המדרכה הרלבנטית.

דיון והכרעה

6. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור לבית משפט זה "בגלגול שלישי" תינתן במקרים מצומצמים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה ציבורית רחבת היקף או שאלה משפטיות כבדות משקל, או במקרים יוצאי דופן משיקולי צדק כלפי המבקש או עיוות דין כלפיו (רע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.2014); רע"פ 8561/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.4.2014); רע"פ 3667/14 קרדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014); רע"פ 1623/14 גבארה נ' מדינת ישראל (1.4.2014)). הבקשה שלפני אינה חורגת מענייני הפרטי של המבקש, וחרף האמור בה, נסיבות המקרה אינן מעוררות שאלה משפטיות העשויה להצדיק רשות ערעור בפני בית משפט זה. כמו כן, לא עולה חשש לעיוות דין כלפי המבקש או כי מתקיימים שיקולי צדק כלפיו.

7. למעלה מן הצורך, ייאמר, כי אין בידי לקבל את טענת המבקש, לפיה טעה בית המשפט המחוזי, עת נתן פסק דין בהעדר התייבבותו של המבקש. בנדון דידן, סבורני, כי אין כל ממש בנימוקו של המבקש לאי התייבבותו בשעת המועד, אשר נקבע בבית המשפט המחוזי, ומכל מקום, היה עליו, בעניין זה, להגיש בקשה לביטול החלטה שניתנה במעמד צד אחד לבית המשפט המחוזי. מעבר לכך, בית המשפט המחוזי בחן את טענות המבקש לגופן, ובצדק, לא מצא להתערב בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים.

8. אשר לטענת המבקש, הנוגעת לתצהירו של המהנדס, הרי שבית המשפט לעניינים מקומיים, התייחס לתצהיר זה, בקובעו:

"בנסיבות אלו, כאשר מהנדס העיר הצהיר בפניי כי הסימון אדום לבן נעשה כדין, הרי חזקה עליו שהוא בדק את הנושא עם אגף התנועה ואכן הסימון הינו כדין... הנושא של סימון אדום לבן בקרבת ברז כיבוי אש אינו חד משמעי ולכן לא התרשמתי מכך שבמקומות מסוימים מסומן כחול לב ובמקומות אחרים לא..."

מדובר בקביעה עובדתית, וכלל ידוע הוא כי "אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי העובדה והמהימנות של הערכאה המבררת, וזאת בשל יתרונה המובנה של האחרונה, אשר התרשמה ישירות ובלא אמצעים מקשרים מהעדים ומהראיות" (ע"פ 2439/10 פלוני נ' מדינת ישראל (6.6.2012)). במקרה דנן, לא ראיתי מקום לסטות מכלל זה, ולטעמי, אין עילה להתערבות בממצאיה העובדתיים של הערכאה הדיונית.

9. לאור האמור, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשע"ה (18.1.2015).

ש ו פ ט